

om generelle spørgsmål vedrørende svigsbekæmpelse i EU.

Det er ikke overraskende, at så kritiske udtalelser, som dem, du er fremkommet med, giver genlyd.

Artiklen i Politiken har allerede givet anledning til 2 spørgsmål til justitsministeren fra medlemmer af Folketinget og et spørgsmål fra Folketingets Retsudvalg. Justitsministeriet har anmodet mig om en udtalelse til brug for besvarelsen.

Jeg vil i den anledning bede dig redegøre nærmere for, hvad din opfattelse af, at anklagemyndigheden mangler »vilje og mod« til at føre disse sager, hviler på.

Jeg skal ligeledes bede dig redegøre for, hvad der er grundlaget for, at den kritik, du tidligere har udtalt, fortsat er gældende også efter udsendelsen i april 1998 af de nye retningslinier, som jeg har omtalt ovenfor. Jeg ser gerne, at du belyser det med konkrete eksempler, ligesom det vil være hensigtsmæssigt at få oplyst, om UCLAF i disse sager - eventuelt forgæves - har rettet henvendelse til danske myndigheder.

Jeg vedlægger til din orientering en kopi af artiklen af 5. maj 1999 fra Politiken samt kopi af 3 spørgsmål til justitsministeren.

Jeg har sendt Justitsministeriet en kopi af dette brev og oplyst, at jeg vil fremkomme med en udtalelse til brug for besvarelsen af de stillede spørgsmål, så snart jeg har hørt fra dig.

Justitsministeriet vil vende tilbage til sagen, når Rigsadvokatens endelige udtalelse foreligger.

Spm. nr. S 2274

Til skatteministeren (2/6.99) af:

Sonja Albrink (CD):

»Vil ministeren med henvisning til artiklen »Tusindvis af sælgere taber på kørselsregler« i Dagbladet Børsen den 1. juni d.å., side 14, kommentere Danske Sælgeres »Bilundersøgelse«, februar 1999, idet ministeren i sit svar særligt bedes redegøre for, hvorvidt undersøgelsens konklusioner giver anledning til ændring af reglerne for tjenstlig kørsel i egen bil?«

Svar (14/ 6 99)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Spørgsmålet henviser til en artikel i Børsen, som omhandler reglerne for den skattefrie kørsels-godtgørelse, man kan modtage, når man kører i egen bil i arbejdsgiverens tjeneste. I den nævnte bilundersøgelse konkluderes, at satserne, som er lig med statens takster for kørsel i egen bil, langt fra dækker de faktiske udgifter, der er forbundet med erhvervsmæssig kørsel. Der opstilles herefter nogle forslag, der skulle kunne tjene til at skabe en bedre dækning. Det første forslag går ud på, at satsen for skattefrie kørselsgodtgørelse under den ene eller anden form sættes op. Det andet forslag går ud på, at arbejdsgiveren uden skattemæssige konsekvenser for den ansatte burde kunne afholde alle erhvervsmæssigt relaterede biludgifter for den ansatte.

Med hensyn til første forslag vil jeg gerne med det samme slå fast, at det i lovgivningen er fastsat, at det er Ligningsrådet, der fastsætter satserne for skattefrie godtgørelse for erhvervsmæssig kørsel i egen bil. Denne fremgangsmåde finder jeg yderst hensigtsmæssig, fordi der ved den årlige satsfastsættelse kan tages højde for, at der sker en løbende udvikling i omkostningsniveauet. Det ville selvsagt være meget usmidigt at skulle lovgive om satserne hvert eneste år.

Ligningsrådet fastsætter dels en sats for kørsel indtil 12.000 km for den samme arbejdsgiver, dels en sats for kørsel udover 12.000 km.

Satsen for skattefrie kørselsgodtgørelse ved erhvervsmæssig befordring for de første 12.000 km tilsigter at dække den del af de gennemsnitlige variable og faste omkostninger ved at holde bil, som kan henføres til den erhvervsmæssige kørsel.

Da de faste omkostninger ved at holde bil ikke stiger med antallet af kørte kilometer, skal satsen for den kørsel, som ligger udover 12.000 km pr. år, derfor alene dække den del af de variable omkostninger ved at holde bil, som kan henføres til den erhvervsmæssige kørsel.

De aktuelle satser svarer til Finansministeriets befordringsgodtgørelsessats for offentligt ansatte.

Jeg vil også gerne knytte en kommentar til det andet forslag, som går ud på, at arbejdsgiveren uden skattemæssige konsekvenser for den ansatte kan afholde alle erhvervsmæssigt relaterede biludgifter for den ansatte.

En af grundene til, at det ad lovgivningens vej er valgt at lade Ligningsrådet fastsætte stan-